

ikke brugte det som noget Bevis, men det ærede Medlem havde dog faaet fat i to Tal; der hører til hver sit Finansaar.

Det ærede Medlem mente stadig, at Skatkammerbeviserne maatte ind under ganske særlige Regler. Der er jo givet Regler for disse Skatkammerbeviser, de findes i Valutaloven, og jeg har søgt nøje at overholde de deri indeholdte Regler, baade efter deres Bogstav og efter deres Aand. Skatkammerbeviserne skulde efter deres Forudsætning bidrage til at undgaa og muligvis helt hindre, at man i Fremtiden overtrak Statens Konto i Nationalbanken, og det har de bidraget til i indeværende Aar. De har ikke til Formaal at skabe en svævende Gæld for Staten, der glider fra det ene Finansaar over i det andet, men deres Formaal er at forsyne Staten med den Kapital, der skal til i Aarets Løb, fordi Aarets Indtægter og Udgifter ikke falder samtidig. Differencen mellem Indtægterne og Udgifterne blev tidligere dækket af Overtrækket i Nationalbanken, nu bliver den dækket af Skatkammerbeviserne. Dette forekommer mig at være ganske lige til. Det ærede Medlem sagde, at der vist ikke var noget Overtræk i Nationalbanken, da jeg overtog Finansministeriet. Det var der ikke, men den 1. April er der hyppigt ikke noget Overtræk, thi da er Skatterne gaaet ind, og der har endnu ingen Udgifter været. Den største Gæld forekommer derimod — og jeg vil antage, det samme var Tilfældet, da det ærede Medlem var Finansminister — i Sommer- og Efteraarsmaanederne, saa er der et overordentlig stærkt Træk paa Finanskassen. I de Maaneder har man altsaa ikke Penge, de kommer først ind senere, og derfor er det nødvendigt enten at have saa stor en Kassebeholdning, at man kan dække det forøgede Træk paa Finanskassen, som endnu ikke er dækket af Indtægterne i Aarets Løb, eller at have et Overtræk i Nationalbanken eller ogsaa at have Skatkammerbevissystemet, som tjener ganske samme Formaal, og som, hvad jeg fremhævede i Gaar og kan gentage i Dag, har skaffet denne Kapital paa væsentlig billigere Maade, end den vilde være skaffet, hvis den var trukket i Nationalbanken, selv efter at denne har nedsat Diskontoen til 5½ pCt., men navnlig da Nationalbankens Diskonto var 7 pCt. I Valutaloven er der jo netop givet Regler for, hvorledes disse Skatkammerbeviser skal komme ind i Verden og komme ud af Verden igen. Det er en betænkelig Sag, forekommer det mig, at paadrage sig Gæld, og det ærede Medlem kunde jo sige, at der maa en særlig Bevilling

til, hver Gang Finansministeren paadrager sig Gæld, men at det skulde være særlig betænkeligt at have Lov til at tilbagebetale den Gæld, man har paadraget sig, kan jeg ikke se. Det forudsættes udtrykkeligt i Valutaloven, at Skatkammerbeviserne tilbagebetales inden Aarets Udgang, idet der netop staar „i Finansaarets Løb“. Og de bliver ogsaa tilbagebetalt inden Aarets Udgang; det er ikke Gæld, der kan gaa fra det ene Finansaar til det andet. Der er i Valutaloven givet fuldstændig tilstrækkelige Regler om, hvordan dette skal ordnes, disse Regler har jeg fulgt ganske nøjagtigt, og der behøves ikke nogen ekstra Postering af nogen som helst Art. Hvis Rigsdagens Ting eller Rigsdagens Finansudvalg vil have Oplysninger om, hvordan det er gaaet, skal de naturligvis beredvilligt blive givet, men jeg kan ikke anvende Skatkammerbevissystemet, hvis man ønsker, at jeg skal gaa til Rigsdagen i hvert enkelt Tilfælde for enten at tegne eller tilbagebetale Skatkammerbeviser. Saa maa man hellere sige til mig: Det System vil vi ikke have, og saa svarer jeg: Vel, saa vender vi tilbage til Systemet med Overtræk i Nationalbanken; det var det kendte System under tidligere Finansministre, og vil man tilbage til det, saa for mig gerne, men det er en dyrere Ordning, og vi faar Vrøvl med Nationalbanken, berettiget Vrøvl efter min Mening. Nationalbanken har beklaget disse Overtræk; det har den gjort, medens jeg har været Minister, og de var dog ikke nær af den Størrelse, som de havde under tidligere Finansministre — dette siger jeg ikke til min Ros, for der var Grund til større Overtræk tidligere; men naar jeg har haft saa mange Beklagelser fra Nationalbanken i min Tid, gaar jeg ud fra, at det har været endnu værre under tidligere Finansministre, medmindre disse har staaet paa saa velvillig og god en Fod med Nationalbanken, at denne af den Grund har tilstaaet dem betydelige Overtræk uden at gøre Indvendinger — det tør jeg naturligvis ikke nægte; Nationalbanken og jeg har ikke altid været lige gode Venner.

Jeg har altsaa anvendt Skatkammerbevissystemet efter dets Forudsætninger, og jeg har ikke nogen som helst Skyldbevidsthed. Jeg mener tværtimod, at jeg har handlet saaledes med dette System, at Staten i Virkeligheden har sparet Penge derved, og hvis man vilde spørge de Folk herhjemme, der følger Finansmarkedet, tror jeg heller ikke, de vilde sige andet end, at Finansministeren har manøvreret saaledes, at der ikke er blevet større Fortjeneste,